

Bortvisning kræver for det andet, at der efter det oplyste er bestemte grunde til at antage, at den pågældende vil begå en overtrædelse som nævnt ovenfor, hvis den pågældende forbliver i hjemmet.

Endelig kræves for det tredje, at en bortvisning ikke vil stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af den pågældendes forhold, hensynet til husstanden og karakteren af den adfærd, der er udvist fra den pågældendes side.

Lovforslaget giver mulighed for, at en bortvisning kan kombineres med et almindeligt tilhold, jf. lovforslagets § 3. Dette indebærer, at en person – hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til den forurettedes beskyttelse – ud over at blive bortvist fra det fælles hjem, også kan få forbud mod at trænge sig ind på, forfølge med skriftlige henvendelser eller på anden lignende måde forulempe et medlem af husstanden. Efter forslaget kan et sådant tilhold suppleres med forbud mod at opholde sig i et nærmere afgrænset område i nærheden af boligen, det pågældende husstandsmedlems arbejdsplads eller uddannelsesinstitution mv.

Overtrædelse af en afgørelse om bortvisning eller et tilhold mv. kan efter forslaget straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år (lovforslagets § 11).

Beslutning om bortvisning skal efter forslaget træffes af den stedlige politimester (politidirektøren), når den forurettede anmoder herom, eller når almene hensyn kræver det. I forbindelse med afgørelsen tages beslutning om varigheden af bortvisningen. En bortvisning må gælde for en periode på højst 4 uger, men således at fristen kan forlænges med 4 uger af gangen (lovforslagets § 5).

Den bortviste kan inden 14 dage efter, at afgørelsen om bortvisning er forkyndt for vedkommende, begære sagen indbragt for retten. Politimesteren skal i så fald hurtigst muligt og inden 24 timer forelægge sagen for retten (lovforslagets § 6).

Retsmøde skal herefter afholdes snarest muligt. Ved førstegangsafgørelser om bortvisning skal retsmødet afholdes inden 5 dage efter, at sagen er indbragt for retten.

Retten træffer herefter ved kendelse afgørelse om lovligheden af beslutningen om bortvisning (lovforslagets § 9).

Indbringelsen om bortvisning for retten, skal der efter lovforslaget beskikkes en advokat for den bortviste. Advokaten har samme beføjelser som en forsvarer i en straffesag (lovforslagets § 8).

Hvis en forurettet skal afgive forklaring i retten i forbindelse med prøvelsen af bortvisningen, kan der også beskikkes en advokat for den forurettede (lovforslagets § 8).

Efter den foreslåede § 12, stk. 1, kan tilhold, hvis overtrædelse kan straffes efter straffelovens § 265 udstedes af politiet, når den forurettede anmoder om det, eller når almene hensyn kræver det. Desuden foreslås det i § 12, stk. 2, at klager over tilhold mv. skal indgives til den regionale statsadvokat, og at dennes afgørelse ikke kan påklages.

2. Gældende ret

2.1. Indledning

Efter gældende ret har politiet mulighed for at foretage en række indgreb over for personer, som har begået eller må frygtes at ville begå vold i familien. Der kan således efter omstændighederne ske anholdelse og varetægtsfængsling af personer, som mistænkes for et strafbart forhold, ligesom der i visse tilfælde vil kunne ske anbringelse i detention af personer, som udgør en fare for sig selv eller andre. Endvidere kan personer, der krænker en andens – f.eks. en tidligere samlevende – fred ved chikanøs eller voldelig optræden, meddeles polititilhold. Fælles for disse indgreb er, at de alle indebærer, at der i større eller mindre grad sker en begrænsning i gerningspersonens (eller den potentielle gerningspersons) bevægelsesfrihed. Ved siden af reglerne i retsplejeloven findes der desuden en lang række bestemmelser i anden lovgivning, der giver mulighed for at skride ind med tvangsindgreb (uden for strafferetsplejen) med den virkning, at den pågældendes bevægelsesfrihed begrænses. Sådanne indgreb kan eksempelvis ske med henblik på at afværge en tilstand, der indebærer fare eller gene for omgivelserne, jf. pkt. 2.5 nedenfor.

2.2. Straffelovens § 265 (polititilhold)

2.2.1. Advarsler (polititilhold) udstedes med hjemmel i straffelovens § 265. Efter denne bestemmelse kan en person, der krænker en andens fred, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder, hvis den pågældende forinden af politiet er meddelt en advarsel mod at trænge ind på, skriftligt forfølge eller på anden lignende måde forulempe den anden.

Overtrædelse af straffelovens § 265 er undergivet privat påtale, idet offentlig påtale dog kan ske, når den forurettede anmoder herom, jf. § 275, stk. 1, jf. stk. 2.

Som det fremgår, forudsætter strafansvar efter § 265, at der inden krænkelserne er meddelt den pågældende polititilhold. Betingelserne for at meddele polititilhold fremgår imidlertid ikke af straffeloven, men er fastsat i visse administrative forskrifter.

Justitsministeriet har ved cirkulæreskrivelse af 12. februar 1990 fastsat nærmere administrative retnings-